

Proračun proračuna. (Govornik besedilajo Jugoslovanci. Čah! in mnogi Poljaki.)

Hussareku se je posrečilo pridobiti razen Nemcev še tudi Poljake za državni proračun. Ki le bi v državni zbornici sprejet s 213 glasovi proti 106 glasovom, torej z neznačajno večino 19 glasov, kakor je bilo poletno zasedanje zbornice zaključeno.

Šel je Seidler, zatiralec Jugoslovancev, a mi smo ostali, šel bo pa tudi Hussarek, ako bo hodil po stopinjah Seidlerjevih, a mi Jugoslovanci bomo ostali. Da bi se Nemci v svojem slepem sovraštvu do Slovanov, zlasti do Slovencev, toliko streznili in prišli do prepričanja, da tudi Slovan stpa na dan in zantova svojih pravic, to menda še tudi sedaj ni upati. Eno pa je gotovo, da v naši državi ne bo prišlo poprej do reda in miru, dokler Jugoslovanci ne dobijo svoje samostojne, neodvisne države pod žezlom Habsburžanov.

Slabi gospodarji.

Slab gospodar je tisti, ki kopa dolg za dolg, pa ne skrbi, da bi se dolg skril. Tudi naša vlada je slab gospodar. Celoletni državni izdatki znašajo, kakor je vlada izkazala v začasnem državnem proračunu za leto 1918, nič manj nego 24.321 milijonov K, dočim znašajo dohodki samo 4855 milijonov kron. Celo državno gospodarstvo ima torej blizu okoli 20 milijard K primanjkljaja, ki se bo moral pokriti z najetjem novih vojnih posojil. Dosedanji vojni dolgovi znašajo že nad 57 milijard K, od katerih je le 25 milijard pokritih z vojnimi posojili. Sedaj bo vlada zopet morala najeti 21 milijard K novega vojnega posojila. Če bo vojna trajala še naprej v dosegu tistih ciljev, ki jih želijo vsenemci, bratci naših gg. nemčurjev, bomo imeli okroglo 100 milijard vojnega dolga. (Nemčija ga ima že zdaj blizu 150 milijard!) Teh 100 milijard bo požrlo na leto nad 6 milijard K obresti. Proračun za leto 1918 in 1919 pa izkazuje, da si ravno imamo tako visoke davke, samo 4% milijarde dohodkov. Kje so še torej državne potrebe? Primanjkljaj bo leto za letom večji in mi hitimo gospodarskemu polomu naproti.

Dasiravno poka v gospodarskem oziru, vendar še vlada nima nobene resne skrbi za to, kako bi se izmotala iz te polomije. Nasprotno! Mesto, da bi poskušala gojiti zadovoljnost med narodi, pa jih naši ministri z nesmiselnimi govori vznemirjajo in razburjajo ter ščuvajo drugega proti drugemu. Nemcem na ljubo vlada prezira položaj ter stopa naprej po tej nevarni in pogubni poti. Kam nas bodo privedli ministri, si lahko sami mislimo. Naprtili nam bodo ogromne nove davke in druge dajatve. Zgodovina bo pa zapisala v knjigo, da se je vse to zgodilo ob času nadvlade nemštva nad slovanstvom v Avstriji.

Vinske cene.

Poslanec dr. Fr. Jankovič je v imenu vseh jugoslovanskih štajerskih tovarištev se obrnil do poledelskega in justičnega ministra s sledečim pismom:

Iz Slovenskega Štajerja smo dobili obvestilo, da v brežiškem okrajnem glavarstvu orožniki pri vinorejih izprašujejo, kako drago se je vino prodajalo. Po gostilnah jemljejo poskušnje vina in jih pošiljajo v Gradec v svrhu preiskave. Od zanesljive strani zvemo, da se na sodnije pritiska, da se morajo vse stranke kaznovati, ki so najvišje cene prekoračile.

Vinorejci so radi tega zelo razburjeni, ker se doslej še ni slišalo, da bi vlada na tak oster način nastopila proti trgovcem, prodajalcem usnja itd., kot se sedaj namerava proti proizvajalcem vina. Baš te neznosne cene, ki se za blago od trgovcev, barantačev in prekupecev zahtevajo, so kmeta in vinogradnika prisilile, da so nastavili cene vinu višje, da bi zamogli svoje najnujnejše potrebe vsakdanjega dne vsaj deloma kriti. Razumljivo je vsled tega, da se je spočujstajerskih vinogradnikov radi nameravanega kazenskega zasledovanja polotila velikanska, naravnost nevarna razburjenost. Če bi se res nameravalo ljudstvo radi neznačajnega prekoračenja določenih vinskih cen kaznovati, bi se naroda polastil skrajno nevarni nemir, katerih posledice se še ne zamorejo preračunati. Vrednost denarja pada od dneva do dneva tako, da je kmet primoran ceno svojim pridelkom višje nastaviti. Vsled tega svarimo pravočasno pred takimi koraki.

Da bi se posledice takega nevarnega napačnega koraka zadržale, si dovoljujemo Vašo ekscelenco o tem obvestiti in uljudno prositi, da bi se ti nameravani koraki takoj ustavili.

Rekviriranje v ptujskem okraju.

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. nam pišejo:

Od vseh strani se slišijo obupni glasovi, kako bodo kmetje v jeseni orali na njivah in s čim bodo gnojili. Živino so nam odvzeli, gnoja na tak način ni in kljub vsem tem neugodnostim, katere tlačijo kmetjsko prebivalstvo, se zahteva še zrnje v pretira-

nih množinah. Mnogo na tem, da se s kmeti tako nečuvno postopa ter se pri odvzetju živine godijo velike krivice, so krivi gotovi ljudje, kateri imajo to celo stvar v rokah. Le-ti se ne zavedajo svojih dolžnosti napram kmetu in po krivdi teh ljudi so mnogi občutno oškodovani. Tako postopanje je treba z ogorčenjem zavračati.

Komisija, katere je odločevala, koliko je kmetu treba oddati, je v nekem kraju zapigala neke-mu manj posestva kakor ga ima v resnici, na taki način in po krivdi par Mihelnov je dotični močno prizadet. Nimam sicer tukaj namena kritizirati dosedanja sistematični način rekviriranja živine, ker se na moje kritiziranje tudi nihče ne bi oziral, toda vendar hočem opozoriti vlado in gotove činitelje na morebitne posledice tega brezobzirnega rekviriranja. Pred vsem bi se naj zahtevalo, da se k rekviriranju pritegnejo tudi grajščaki in enake vrste ljudi, kakor so tukaj n. pr. mestni oče in velik prijatelj Slovencev g. Ornig, kateri še ima polne hleve raznovrstne živine, dočim siromak nima niti ene krave. Tudi proti temu sistemu je treba protestirati. Če se živi pravica, naj bo za vse in ne samo za nekatere. Par mesecev se in sla bo zadnja živina s hleva, posledica tega bo, da drugo leto ne bo nihče mogel obdelati zemlje. In kaj bo potem, si vlada že sedaj lahko predstavlja. Toda tedaj bo že prepozno.

A kljub vsemu temu se še najdejo hujskajoči kričadci-

toda stvar se jim ne bo posrečila, ker mi stojimo trdno za deklaracijskim programom in ne odnehamo za las, mazari če se vsi Nemci in nemčurji na glave postavijo. Živela Jugoslavija, osvoboditeljica slovenskega kmeta!

Naše žrtve za domovino.

Od Sv. Petra niže Maribora se nam poroča: Dne 26. julija je prišlo poročilo, da je padel dne 3. julija na južnozahodni fronti Roman Bregant, sin Franca Bregant, posestnika in tesarskega palirja v Nebovi, Pokopali so ga dne 4. julija na pokopališču vasic Tollo v okraju Borgo na Tirolskem. Junak je bil zet Janeza Slik, cerkvenega ključarja in kmeta v Hrenči, ki dan na dan pričakuje zastoj iz ruskega vjetništva svojega že 4 leta pogrešanega sina Janeza. Sina ni, zet je umrl, zginilo je blagemu očetu upanje, da bo imel pomoč pri svojem velikem delu in trudu v jeseni. — Izvanredno žalostna usoda je zadeja viničarja Janeza Kostanjevec v Vodo-lah. Stiri leta je čakal na svojega v Rusiji vjetega sina. Nobenega pisma ni bilo o njem, ne glasu. Sedaj se je oglasil pred 14 dnevi iz Vel. Mezeričev, da je prišel srečno iz vjetništva in da upa na veselo svidenje. Steli so ure, ko bo prestopil dolgo in težko pogrešani sin domači prag. A ravno na materin god dne 26. julija pride v hišo pismonoša, ki je prinesel brzjav, da je sin umrl dne 25. julija v Celju pri svoji nadomestni stotnji 87. pešpolka, odkoder se je mislil vrniti domov. Dne 28. julija popoldne so ga pokopali. Sla sta oče in mati na pogreb, da bi ga še videla vsaj mrtvega. — K tretjemu pride rado, pravi pregovor. Žalibog se je uresničilo i pri nas. Dne 29. julija je dobila naša občesposťovana obitelj Jožeta Lorber, cerkvenega ključarja in župana v St. Petru, pretužno vest, da je padel nadebudni najstarejši sin Pepi. Poročilo se glasi: „S pristranim sočutjem si usojam Vam, blagorodni gospod, poročati, da je četovodja Lorber Jožef, 4. bat. težkega polj. art. polka št. dne 24. junija daroval svoje življenje za domovino v zvestem izpolnjevanju svoje dolžnosti. Vzvečneli je bil dne 25. junija 1918 pokopan na vojaškem pokopališču III. v Campo Mulo v okraju Sedem občin v Italiji v posebnem grobu št. 48.931. N. v m. p. l. Stefan Homjak m. p. diviz. župnik.“ Ob binkoštnih praznikih je oče Lorber sam smrtnonevarno zbolel in bil na domu spreviden. Prišla sta nato oba sina vojaka, Pepi in Lojzek, na dopust. Čez 14 dni sta se vračala mirna nazaj, ker je očetu postalo boljše. A vrnil se je angel nesreče zopet k Lorberjevi obitelji. Mesto skrbnega očeta je vzel s seboj v večni mir Pepeja, ki je bil ponos in ljubljenev vseh. Mogoče se je še celo blagi mladenič ponudil Vsemogočnemu tam na fronti kot žrtev za svojega preljubljenega očeta! In Bog jo je sprejel, mi pa se klanjamo ponižno njegovi presveti, nam nerazumljivi previdnosti, ki vse obrne zopet v našo dobrobit. Bogu bodi za vse hvala in zahvala! Naši slovenski junaki pa naj počivajo v miru! Žrtve so našega naroda, za naš narod! Njih spomin naj bo večni!

Borba z Italijani je ugrabila vzglednega mladeniča desetnika Martina Žnider iz Sladke gore pri Smarju. Bojeval se je hrabro na vseh bojiščih in je bil že odlikovan s svetinjo II. vrste. Dne 19. julija je padel, zadet od sovražne granate. Bil je takoj mrtev. Kakor že doma, bil je tudi med vojaki priljubljen.

V nedeljo, dne 21. julija, smo pri Sv. Miklavžu nad Laškimi pokopali zopet eno žrtev te nesrečne vojne. Dne 19. julija je umrl tukaj Fr. Lapornik, posestniški sin iz Konca. Star je bil 27 let. Rajni je služil pri 87. pešpolku. Lansko leto je bil na italijanski fronti, kjer ga je zadela nesreča;

dobil je v se strupenega plina. Bil je mnogo časa v bolnišnicah. Letoš o Veliki noči je pa prišel na očetov dom, kjer pa je vidno hiral, dokler ga ni dohitela smrt. — Naša čeprav mala župnija ima veliko žrtev v tej vojni. Kadar stojimo ob grobnicah naših žrtev, se nam zdi, da nam govore iz groba krekov oporokov. „Vi vsi, ki ste seme izkrvavelega naroda, mislite le eno: Kako boste združeni vse svoje moči, vse svoje zmognosti, vso svojo ljubezen in vse svoje srce posvečali naši jugoslovanski državi, za njen procvit, kulturo in blagostanje!“

Dne 7. t. m. je umrl v bolnišnici na Laškem po dolgih mukah vsled težkih ran od granate zadet dne 12. junija, rezervni nadporočnik nekega artilerijskega polka g. Bruno Flis, jurist, doma iz St. Lenarta nad Laškimi trgom. Bil je vrl, zaveden sin matere Slovenije.

Došlo je žalostno poročilo o junaški smrti Jožeta Kolar, posestnikovega sina v Ponvici, župnija St. Vid pri Grobelnem. Žrtvoval je svoje mlado življenje za cesarja in domovino že dne 21. decembra 1914. leta pri Skurori v Karpatih. Služil je pri lovskem bataljonu št. 20. Bil je miren, dobrodušen in vesel fant, katerega je vse rado imelo. Naj mu je zemljica lahka, kjer počiva!

Ljubi Bog naj bo vsem slovenskim žrtvam mil in pravičen Sodnik!

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču so Nemci skrajšali svojo fronto na ta način, da so izpraznili južni in tudi severni breg reke Marne na 12 km dolgi fronti so se na desnem bregu reke Marne umaknili za 12 km. Četverosporazumove čete tudi novo nemško fronto hude napadajo. Amerika ima sedaj na francoskem bojišču 1 1/2 milijona mož, v evropskem vodstvu pa veliko število 250 vojnih ladij.

1 1/2 milijona Amerikancev na francoskem bojišču.

Ameriški general March je izjavil, da so se Nemci umaknili za 11 km nazaj od Pariza. Črta četverosporazumovih armad se je skrcila za 10 milj. Napredovanje Angležev zahodno od Reimsa je spravilo nemške čete na jugu v neprijeten položaj. Vojni minister Backer je izjavil, da se je meseca julija poslalo v Evropo 300.000 ameriških vojakov. Skupno je sedaj v Evropi že 1.250.000 ameriških bojevnikov.

Italijansko bojišče.

Na italijanskem bojišču razven artilerijskih in zračnih bojov nobenih važnejših dogodkov. — Na albanskem bojišču živahni boji v dolini reke Devoli, ob reki Semeni in na gorovju Mali Siles. Italijani napadajo z močnimi krdeli naše postojanke. — Na turških bojiščih večji spopadi med Angleži in Turki na vzhodnem bregu reke Jordan ter pri Kutrani na vzhodnem bregu Mrtvega morja. Zveza med Arabijo in Turčijo je popolnoma pretrgana.

Homatije v Rusiji.

Zmede v Rusiji narajajo od dne do dne. V severni Rusiji so na polotoku Kola pri mestu Arhangel'sk ob Belem morju izkrcali Angleži svoje čete, ki prodirajo proti jugu. Češko-slovaške čete so zavzele mesto Jaroslav in korakajo proti Moskvi. Na dalnjem vzhodu so pa Japonci izkrcali svoje čete in prodirajo v notranost Sibirije. Ob reki Volgi boji med četami bolševikov in vstaškimi kozaki ter češko-slovaškimi četami, koder se je proglasil general Horvat za vladarja Rusije. Četverosporazum si ustvarja na vzhodu novo fronto, vsled česar je v Brestu-Litovskem sklenjeni mir resno ogrožen.

Razne politične vesti.

Čehi slavijo svojega voditelja. V nedeljo, dne 28. julija, je v Telču na Češkem slavil predsednik Češkega Svaza, poslanec František Stanek, svojo 50letnico. Slavnosti, ki se je razvila v sijajno vseslovansko prireditev, so se tudi udeležili zastopniki drugih avstrijskih Slovanov. V imenu Jugoslovancev je govoril dr. Korošec, v imenu Poljakov pa grof Skarbek. Staneka je 85 občin njegovega volilnega okraja imenovalo za častnega občana. Na veliki narodni slavnosti — slika prave slovanske bratske vzajemnosti — je bilo nad 20.000 ljudi.

Vseslovenski socialdemokratski delavski shod se je vršil dne 28. julija v Ljubljani. Shoda sta se udeležila tudi dva hrvaška socialna demokrata. — Sklenila se je med drugim tudi izjava, da bo jugoslovansko socialdemokratsko delavstvo zastavilo vse svoje sile za združitev našega troimenega naroda v lastno demokratično državo. Glede ureditve mej Jugoslavije pa stoji delavstvo na stališču sporazumne dogovora s prizadetimi narodi.

Gospodarska zbornica. V avstrijski gospodarski zbornici se je v ponedeljek, dne 29. julija, vršila razprava in tudi glasovanje o državnem proračunu. Kot prvi je govoril novi ministrski predsednik Husarek. Njegov govor se ni bistveno razločeval od onega, katerega je imel pretekli petek, dne 26. julija v državni zbornici, pač pa je še pristavil to-le nemško pripombo: Avstrija bo prišla do svojega cilja le tedaj, ako si bo vselej svesta, da se nahaja v nemških ljudskih dobrinah vir njene kulturne moči. Govoril je nato tudi naš bivši zunanji minister grof Cernin, kateri je med drugim izvajal: Povodom sklepanja miru v Brestu-Litovskem sem izvedel iz zanesljivega vira, da želi stopiti rumunski kralj v stik z našim cesarjem, ker je začel uvidevati, da je položaj Rumunije brezupen, kajti Rumunija nima od Rusije pričakovati nobene pomoči več in bi bilo nadaljevanje krvoprelitja brezsmiselno. Za Rumunijo pa najbolje, ako sklone nemudoma mir. To željo rumunskega kralja sem sporočil našemu cesarju, nakaž so se pričela uspešna mirovna pogajanja z Rumunijo in brezsmiselno nadaljevanje krvoprelitja je bilo ustavljeno. Za ta svoj korak nosim popolno odgovornost, ker smatram, da ni naloga diplomacije, da se naj sili sovražnika v obupni boj, pri čemer bi bili tudi mi imeli večje ali manjše izgube. Član gospodske zbornice Barvinski je izrazil željo, da bi se naj v naši državi uvedla čimprej narodna enakovrednost vseh narodov, kar bi bilo za državo le koristno. Nato je bilo zaključeno poletno zasedanje gospodske zbornice.

Naš cesar je svoj čas pisal rumunskemu kralju Ferdinandu prijateljsko pismo, naj sklone mir z Avstrijo in Nemčijo ter naj deluje za trdno organizacijo med vladarji, da se tako prepreči prekušsko gibanje, ki hoče strmoglaviti vladarje.

Grof Cernin je izjavil v naši gosposki zbornici, da je on svetoval cesarju ta korak.

40 milijonov vojakov na bojiščih. Vojni urad Združenih držav Severne Amerike je izračunal po poročilu lista "New-York Times", da se udeležuje svetovne vojne 40 milijonov vojakov, od katerih odpaše na četverstotrazumove (nam sovražne) države 27.5 milijonov, na osrednje države (Avstro-Ogrska, Nemčija, Bolgarija in Turčija) pa 10.6 milijonov in na mornarico 2 milijona mož.

Izlandija neodvisna od Danske. V danski zbornici je bila sprejeta zakonska predloga, da se vstop Izlandije popolnoma odcepi od Danske in bo v bodoče Izlandija popolnoma neodvisna od Danske, pač pa bo imela istega kralja kakor Danska.

Tajni mirovni pogovori v Švici? V mestecu Vevey v Švici se vršijo mirovni pogovori, katerih se udeležujejo voditelji raznih strank iz vseh vojujočih se dežel.

Tedenske novice

Župnik Matevž Tertinek. V bolnišnici usmiljenih bratov v Graecu je po daljši boleznì umrl v ponedeljek, dne 29. julija, ž. g. Matevž Tertinek, župnik na Ptujski gori. Rojen je bil leta 1870 na Remšniku, v duhovnika posvečen leta 1893. Kot kaplan je služboval pri Sv. Rupertu nad Laškim, nato kot provizor in župnik na Pernicah do leta 1903, ko je bil imenovan za župnika na Ptujski gori. Blagumu, za čast božjo in za Marijino čestčenje v veliki romarski cerkvi vneto delavnemu, za blagor in napredek našega naroda navdušenemu in požrtvovalnemu duhovniku svetila večna luč! Naj počiva v miru! — Pogreb v soboto, dne 3. t. m., ob 10. uri predpoldne na Črni gori.

Naglo in nevarno je zbolel župnik ž. g. Anton Keček pri Sv. Petru pri Radgoni. Priporoča se v molitev!

Duhovniško vesti. Č. g. Martin Jurhar, mestni vikar v Celju, je imenovan za spirituala v mariborskem bogoslovju. — Č. g. Ivan Alt, mestni vikar v Ptuj, je prestavljen kot mestni vikar v Celju. — Za mestnega vikarja v Ptuj je imenovan tamošnji kaplan ž. g. Ivan Cilenšek. — Nameščena sta č. gg. novomašnika Ivan Gašparič kot mestni kaplan v Ptuj in Jože Pretnar kot kaplan pri Sv. Emi (Pristova).

Promocija. Dne 22. t. m. je bil na vseučilišču v Graecu promoviran za doktorja prava naš rojak g. Tina Čuš, tačas poročnik v 26. strelskem polku. Cestitamo!

Odlikovan finančni uradnik. Cesar je podelil č. kr. finančnemu stražnemu respicientu g. Jožetu Lužar v Mariboru vojni križec za civilne zasluge.

Cesarska slavnost v Mariboru. Delavno Drni društvo priredi v nedeljo, dne 18. avg. 1918 popoldne ob 4. uri, v mariborskem Nar. domu veliko "Cesarsko slavnost." Nastopi izza zadnjih koncertov slavnostni pevski zbor ter zapoje svoje najlepše pesmi. Med pevske točkami se vrši slavnostni govor. Po petju sledi prosta zabava: srečolov, šaljiva pesni itd. Preskrbljeno bo tudi za pivo.

Odpiranje Krekove spominske plošče. V nedeljo dne 18. avgusta, se bo v St. Janžu na Dolenskem odprla spominska plošča dr. Kreku. Plošča je delo našega umetnika Lojzeta Dobinarja in predstavlja dr.

Krekov profil s podpisom: "V tej hiši je dne 8. oktobra 1917 umrl dr. Janez Evangelist Krek." Plošča bo vzidana v župnišču, kjer je Krek izdihnil.

Slovenska šola v Mariboru. Do solz ginjeni poročamo, da sta dva vrla slovenska narodnjaka — poročnik Ribič in praporščak Ogorelec od 87. polka — tik pred svojo junaško smrtjo mislila na prepotrebno šolo v domovini ter ji zapustila 30 K. Ko sta zapuščala ta svet, jima je bila zadnja misel dobrobit slovenskega naroda, rešitev dece na jezikovni meji. Ta čin Vama, draga prijatelja, zagotavlja neveljavno hvaležnost v naših srcih, ki bo trajnejši spomin na Vaju, kakor kamen na grobu. Slava Vama večna!

Za slovensko šolo v Mariboru je darovala vesela družba pri č. g. župniku v St. Ilju v Sl. gor. 100 K. Živel darovalci!

Poziv, da se vrnejo knjige. Vsi oni, ki so svoje izposodili knjige iz knjižnice Krščansko-socialne zveze v Mariboru, se pozivljajo, da te knjige čim prej vrnejo.

Pisarna Slovenske Kmetke Zveze, združena s Poslovalnico slovenskih spodnještajerskih poslancev, ima svoje prostore v Mariboru, Koroška cesta števil. 1. nadstropje. Pisarna daje članom S. K. Z. brezplačno pojasnila v vseh vojaških zadevah, v zadevi podpore, v davčnih zadevah, sestavlja prošnje in vloge na oblastnike itd.

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. t. v župni Sv. Ilj, pri Vojenu 800 K in sicer: Košan Liza 10 K, Prodnik Marija 10, Skobl Marija 20, J. Vanovšek 1, Dražnik Jožef 3, Žerjav Franciška 2, Dražnik Julijana in Franciška 3, Neimenovana 1, Panjek Apolonija 7, Jezernik Marija 2, Podvršnik Marija 10, Smon Urša 20, Smon Ana 4, Smon Fran 2, Kos Jožef 20, Miklavžin Ivanka 2, Rodbina Glušič 15, Podvršnik Anton 20, Jezernik Jožef 10, Znidar Marija 2, Krajnc Franciška 5, dr. Pirnat 6 K, Jezernik Blaž 2, Rednak Valentin 2, Košan Neža 1, Rednak Ferdinand 7, Rodbina Hrustl 20, Prodnik Terezija 1, Jezernik Alojzija 2, Jelen Jožef 1, Verdev Elizabeta 10, Verdev Franc 10, Steiner Marija in Lucija 20, Ferjuc Pavla 10, Hrustl Ana 3, Košan Franciška 2, Drev Matevž 5, Drev Franciška 5, Rodbina Miklavžin 10, Voh Marija 1, Korber Anton 1, Jelen Marija 2, Rodbina Vodovnik 10, Rodbina Pustinek 4, Drev Neža 3, Neimenovana 2, Hrastnik Anton 2, Ograjenšek Helena 2, Ograjenšek Jakob 2, Koren Marija 3, Koren Tončka 2, Koren Gabrijel 1, Drev Marija 1, Trglav Cilka 4, Tajšek Ivan 10, Tajšek Franc 2, Tajšek Jakob 2, Drev Gabrijel 1, Jezovnik Franc in Katarina 2, Hudovernik Pil. 3, Menih Antonija 2, Chrony Jakob 2, Steinberger Albert, Jožef in Zvonimir 1, Jamnikar Miha 1, Jelen Anton 10, Klančnik Jozeta 2, Rodbina Krule 10 K, Kolar Ana 5, Rodbina Lednik 4, Rodbina Očepek 12, Tajšek Ignacij starejši 4, Jelen Ana 10, Rodbina Pavlič 25, Cvikl Anton 2, Rojnik Franc 2, Naraks Anton 1, Neimenovana 2, Rodbina Klemše 10, Čanč Anton 2, Kopitar Alojz 3, Jelen Franc 1, Neimenovana 2, Razbornik Ana 3, Viher Neža 2, Kern Angela 2, Neimenovana 2, Jurko Pavla 1, Sedovnik R. 4, Naversnik Antonija 1, Bizjak Marija 2, Kopitar Jera 5, Glinšek Lovro 1, Glinšek Jozeta 3, Hriberšek Marija 1, Vranjek Ignac 2, Vranjek Marija 3, Vranjek Franc 4, Vranjek Rafek 2, Vranjek Jozeta 2, Vranjek Cilka 2, Glinšek Barba 1, Viher Anka 3, Zorin Helena 1, Jelen Rozika 1, Jelen Ivanka 1, Neimenovana 2, Rodbina Andrejčeva 15, Očepek Fr. 2, Rodbina Pirnat 4, Rodbina Viher 6, Rodbina Pogrančar 4, Rodbina Makova 2, Viher Ter. 2, Glušič Janez 5, Gril Anton 2, Kralj Alojzija 3, Melanšek Roza 1, Rodbina Dolinšekova 20, Koren Jožef star. 5, Dolinšek Blaž 2, Dolinšek Franc 2, Dolinšek Marija 2, Dolinšek Neža 2, Novak Marija 3, Vrtičnik Marija 1, Čokan Antonija 1, Gril Jožef 2, Drev Marija 1, Drev Helena 2, Vošnjak Marija 1, Matevž Pire 2, Leskovar Matilda 1, Mušič Marija 2, Novak Franc 2, Pirnat Amalija 6, Gril Ivan 1, Jelen Florijan 1, Janežič Marija 2, Rojnik Franc mlajši 5, Rodbina Koren 10, Neimenovana 4, Strašek Miha 4, Schreiner Franc 160 K, Neimenovani, Maribor, 20; Lenart Janez, zlatomašnik, 500; Majcen Liza, Varazdin, 3; Znidarič Jožef in Marija, Meretinci, 2; Potokar Gregor, župnik, Božna, 10; Sprevodnik Puh v Mariboru 10; Kumberger Peter, Sv. Vid pri Grob., 20; Izobraževalno društvo in Marijina družba Sv. Ema 62; Dve neimenovani Sv. Križ pri Slatini 5; Robič Jožef, vulgo Dolar, Hoče, 5; Glosenčnik Peter, Razbor, 100; Stumpf Marija, Kraljevci, 10; Janez Deučman, Selnica ob Muri, 6; K. Marijan in Elizab. 6; Slander Anton, kanonik, Staritrg, 500; Kumer Rudolf, Spodnji Duplek, 10; Rozman J., župnik, Černeče, 25; Zemljič Jožef, posestnik, Črešnjevci, 100; Slekovec I., Kraljevci, 25; Glodeš Gera in Alojzija v Slivnici po 1 K; Mladenška Zveza Konjice 50; Senčar Alojz, vojni špital 312, 4 K; Pungaršič Anton, Sv. Duh, 4; Kranjc I. E., Biš, 5 K; Kernek Alojz, poštni uradnik, Sv. Benedikt v Slov. gor., 5; Sere Alojz, Gorica, 2; Svarc Magdalena v Mariboru 1; Holo Matija, Sv. Anton v Slov. gor., 6 K; Sturm Alojz, Maribor, 20; Neimenovana v G. Radgoni 10; Posojilnica Sv. Jurij ob Ščavnici 20; Neimenovani v Mariboru 20; Dr. L. Kramberger namesto venca na grob + g. dr. Tiplič 20; Duh Jan, Spodnji Duplek, 2; Obrat Matija, Maribor, 50 K; Klarič Stefan, Noravas pri Mariboru, 4; Karel Lubec, dvorni svetnik, Graec, 15; Janežič Marija

Selišči, 10; Povh Vasilav, Sv. Vencel, 3; Tament Janez, Zlatolčje, 1; Gornik Jožef, Strihovec, 1 K; Okoslavski 100; Slemnik Jernej 31; Boskar Martin, Lastomerec 23; Gačnik Franciška in Poček Marija v Brežicah po 2 K; Kmečka hranilnica in posojilnica Konjice 100; Valant Neža, Sv. Magdalena, 1 K; Koželj Treza, Zagorje, 2 K. — Blagim darovalcem najprisrčnejša hvala! — Dr. Anton Jerošek, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru, Koroška ulica 3.

Podpirajte Dijaško kuhinjo v Mariboru! Vsako leto vojne je za Dijaško kuhinjo v Mariboru težavnejše. Sicer se je skretilo število dijakov, a vsa živila so se podražila tako, da mora naše društvo plačevati ogromne svote, če hoče nuditi le nekaterim dijakom razmeroma tečno opoldansko hrano. Pred vojno nas je stalo dijaško kosilo 20—24 v, zdaj moramo plačati zanj 2 K. Kako bo v prihodnjem šolskem letu, še ne vemo, lahko pa trdimo, da bo v tem oziru še slabše. Približno si vsakdo lahko izračuna naše stroške, če mu povemo, da smo dajali v preteklem šolskem letu povprečno 22—23 dijakom vsak dan kosilo. Mnogo blagih dobrotnikov se je spominjalo našega ljudomilega društva; pošiljali so prav pridne darove, a z obžalovanjem moramo tudi povdarjati, da je marsikdo izostal, ki je v prejšnjih časih pošiljal našemu društvu bodisi denar ali živila. Res je, da so druge narodne potrebe zahtevale naših denarnih žrtv, a pri vsem tem nikakor ne smemo pozabiti na Dijaško kuhinjo v Mariboru. Izmed vseh revežev so pač najrevnejši dijaki. Ze v prejšnjih časih se jim ni dobro godilo, kako je to še le zdaj, ko ubogi dijaki večinoma nimajo ne zajterka, in ne večerje! Posledice teh razmer se kažejo v šoli in v zdravju dijakov. Tega pa Slovenci nikakor ne smemo pripuščati, da bi naša šolska mladina vsled pomanjkanja hrane morala opuščati studije ali pa trpeti na zdravju. Saj bo ravno v prihodnosti treba, da bomo imeli inteligenco, ki bo sposobna zasedati mesta vsake stroke. Zato prosimo uljudno: Ljubli Slovenci, darujte za Dijaško kuhinjo v Mariboru! Spominjajte se je ob veselih in žalostnih dogodkih, v oporokah in ob drugih prilikah; vse kar storite zanje, vse bo v prid milega nam naroda. Če bi kdo rameraval prirediti zbirke med znanci, naj nam blagovolji pisati dopisnice, vpošljemo mu položnice pošte hranilnice. Tudi živila radi sprejemamo, a v tem slučaju se nam mora to pisмено naznaniti, da preskrbimo pri č. kr. okrajnem glavarstvu dovoljenje za uvoz. Vsa obvestila ter pošiljave je nasloviti na Dijaško kuhinjo v Mariboru.

Dve veteranski slavnosti. Od Sv. Petra niže Maribora nam pišejo: Na Petrovo, na god našega patrona, smo molili po namenu sv. Očeta za skorajšnji, tako globoko zaželeni mir. V nedeljo, dne 30. junija, pa smo se spominjali na poseben način našega presvitlega cesarja ob priliki lepe slovesnosti, katere je priredilo na Gori veteransko društvo od Sv. Benedikta v Slov. gor. pod vodstvom svojega načelnika Franciška Kavčič. Ze pred vojsko si je omenjeno društvo pri naši gorski Materi pripravilo lep spominek in sedaj obiskuje to cerkev vsako leto. Prišli so letos veterani-romarji z bandero in godbe prav slovesno. Bil je pa tokrat ravno na dopustu č. in kr. vojni kurat Marko Krajnc, ki je vodil celo slovesnost. Pričakoval je romarje z našimi veteranci zbranimi okoli svoje zastave pri župnijski cerkvi odkoder so potem vsi skupaj korakali, spremljani od velike množice ljudstva, na Goro, kjer je bila pridiga in slovesna sv. maša. Po sv. maši je nagovoril in blagoslovil romarje domači g. župnik. Potem pa so odkorakali proti župnijski cerkvi, kjer se je g. načelnik v izbranih besedah zahvalil č. gg. župniku in kuratu in šentpeterskim veterantom za prijazen sprejem in se priporočal še za prihodnost. — Drugo veteransko slovesnost pa smo v župnijski cerkvi obhajali 14 dni pozneje. Kakor vsako leto, se smo tudi letos ta dan spominjali vseh naših rajnih vojakov od leta 1866 do sedanje svetovne vojne. Za nje se je darovala rana sv. maša; za nje se je darovalo skupno sv. obhajilo, katerega so se na vabilo udeležili sorodniki vseh padlih. Namenili so udeleženci pri sv. maši svetiti, pa žalobno niso dobili sveč. Za to in še eno večno sv. mašo za rajne naše vojsake so nabrali naši veteranci čez 1000 K. Največjo zaslugo pri tem ima Janez Cafuta, veteran iz l. 1866, ki je tako postavil svojim tovarišem, in sebi prelep spominek, ki je dražji in trajnejši kakor vsak drug!

Na dopustu zaboden. Od Sv. Barbare v Slov. gor. nam poročajo o žalostnem dogodku: Dne 9. junija t. l. je Ivana Čeh imela poroko, dne 24. julija pa je že ležal njen mož Ivan Čeh, še komaj 24 let star, mrtev na pragu domače hišice v Zimici. Bojeval se je čez tri leta na fronti, dobil je od tam dopust in bil potem nekaj tednov čez dopust doma. Orožniki so prišli po njega in ko je stopil skozi vrata na prag, zabodel ga je orožnikov bajonet v hrbet in bil je v par sekundah mrtav. Žena ni bila doma. Obiskala je njegove starše, in na potu je srečala, ko se peljali mrtvega moža od hiše v mrtvašnico. Nesrečni mož je bil miren in spoštovan po vsej okolici. Podrobnosti strašne nesreče še niso znane. Pomniloma ubogo mlado vdovo. Nesrečna vojska, kaj vse zakrivil!

Vjetniki se vračajo. Iz Rusije so začeli prihajati vse tiste vjetnike, ki še dosedaj niso mogli v domovino. Čudno svetlobo razsvetljuje ta dejstvo.